

Velikonoční biblické poselství

Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám." Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se radovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. ... Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. ... Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: "Pokoj vám." Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohled' na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!" Tomáš mu odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh." Ježíš mu řekl: "Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili."

Evangelium podle Jana 20. kapitola, verše 19. až 29

Máme před sebou zprávu o jednom z prvních setkání učedníků se vzkříšeným Ježíšem od chvíle, kdy ho všichni opustili v Getsemanské zahradě. Tolik se toho v poslední době stalo. Učedníky otrásla nejen nenávist a tvrdost světa, ale i zkušenost, kterou udělali sami se sebou - jsou to lidé zlomeni strachem. Nejsou schopni se vzpamatovat ani zprávou Marie Magdalské, která se setkala se vzkříšeným Ježíšem. Stále se bojí, že nepřátelé, kteří odsoudili jejich Mistra, budou usilovat zničit i je. Za zamčenými dveřmi se tak chvějí o svou budoucnost, protože se neodvažují věřit v budoucnost věci Kristovy.

Ale jsou pospolu, a to je jejich velká příležitost. Ne proto, že by tak byli statečnější, ale proto, že Ježíš Kristus přichází tam, kde se dva nebo tři sejdou v jeho jménu. Navíc Ježíše vždy přitahovala a bude přitahovat lidská nouze a utrpení. A na jeho učedníky je v tento okamžik opravdu smutný pohled. Vzkříšený Pán splní svůj slib, který dal učedníkům ještě za dnů svého pozemského života a jde za svými. Nezastaví jej ani zavřené dveře. Vzkříšeného Pána už na cestě za lidmi nezadrží žádné překážky prostoru a času.

Vzkříšený je uprostřed svých učedníků a zdraví je pozdravem svého lidu: šalom alechem - pokoj vám! Ale je to víc než pozdrav; on přináší pokoj, který slíbil svým učedníkům, když se s nimi loučil. Teprve teď učedníci pochopí, co je to pokoj, když už nic nestojí mezi nimi a Kristem. Vše je odpuštěno a vymazáno. Nezazní žádný vyčítavý tón. Kristus přináší svobodu od strachu, protože daruje smíření s Bohem, s lidmi, i osvobození od vnitřních výčitek. To dělá člověka svobodným a silným. To dokáže „pokoj“, pramenící z odpuštění viny. Takové odpuštění je vybojováno Kristovou obětí. Cenu své oběti, váhu své trpící lásky, dokazuje svými ranami. Ale nepředkládá je jako obvinění, nevymáhá přiznání viny, nýbrž předkládá je jako znamenání míru.

Pohled na zraněné ruce a zprobený bok vyvolává „radost“. Máme tu před sebou zvláštní důraz svědectví Janova evangelia, nepochybně zachycuje zkušenosti mladých křesťanských sborů prvních generací se vzkříšeným Kristem. Je to stejně překvapující, jako nás překvapí velkopáteční zpráva, že pohled na

Ukřížovaného dokázal víc, než vliv živého Ježíše, za jeho života se neodvážil ani Nikodém, ani Josef z Arimatie veřejně se k Ježíši přiznat. K Ukřížovanému našli odvahu se přiznat. Proto kážeme Krista ukřížovaného; jedny to uráží (jako kdysi Židy). Druzí to mají za bláznovství (jako kdysi Řekové). Ale pro nás je právě v Kristu ukřížovaném utajena netušená Boží moc a moudrost.

Každé skutečné setkání s Kristem se projeví v tom, že cosi uvede do pohybu. Vidíme to na všech postavách, které se setkaly se Vzkříšeným. I zde přichází, aby poslal své učedníky, jako i jeho poslal nebeský Otec. Také pro toto poslání mají být naplněni pokojem: Nic nemá stát mezi nimi a Bohem, mezi nimi a lidmi. Nemají být ani vnitřně rozklíženi. Byli by málo platní, kdyby si nesli v sobě vnitřního nepřítel, který by jim každé rozhodnutí a každý krok problematizoval. Proto slyší znovu pozdrav: „Pokoj vám!“

Bez poslání by buď zůstali sedět za zavřenými dveřmi a sdělovali si dojmy z neobyčejného zážitku, zatímco venku čeká svět, který je potřebuje. Nebo by se hrnuli s velkým nadšením do velkých úkolů a stejně by nebyli platní víc, než ti za zavřenými dveřmi. Neboť jen od lidské solidarity nebo jen od lidského elánu nelze mnoho čekat. Ale tam, kde je člověk poslán, je nesen jinou silou, než jde sám. Kristus totiž na cestu a k poslání vybavuje Duchem svatým. První den po sobotě – v den Páně začíná nové stvořitelské dílo podobně, jako začalo první dílo stvoření: Božím slovem a Duchem tvořícím život. Boží Duch vytvořil z chaosu uspořádaný, dobrý svět; tentýž Duch překoná chaos nevědomosti a pochyb, smutku a strachu, a tvoří nové společenství, Kristovu církev.

Do rukou takto nově stvořených, z Ducha znovuzrozených učedníků vkládá Pán Ježíš své dílo. I v jejich rukou zůstane jeho dílem: dílem jeho lásky k lidem a jeho poslušnost vůči Otci. Církev naplněná Kristovou láskou a poslušností, může nyní pokračovat v díle svého Pána. To očekává Ježíš po odchodu k Otci. To dosvědčují všichni evangelisté ve svých zprávách. Vzkříšený uvádí své učedníky do pohybu, který dosud trvá a my jsme jeho ovocem.

Smyslem tohoto poslání je pokračovat v Ježíšově boji proti zlu. Ten boj je veden zvláštní zbraní: odpuštěním. Nemůže to být odpuštění laciné. Vždy musí být jasně vysloveno, za jakou cenu je darováno. O odpuštění hovoří Kristus s ranami v rukou a boku. Odpuštění nám darovala trpící láska Boží. Nikdo odpuštění nedostává za levnější cenu. Tam však, kde lidé v pokání po odpuštění touží, mohou být o odpuštění ujištěni. Kdo by chtěl Boží milost přijmout bez pokání, ten se odpuštění zbavuje.

Ale to vše, co se odehrálo za zavřenými dveřmi, by mělo smysl jen pro ty, kdo byli přitom. Radost okusili a posláním byli pověřeni jen ti, kdo tu byli shromážděni. Rozhodovalo se však i o nás, kteří jsme při tom být nemohli.

Tento dvojitý příběh o zjevení Vzkříšeného shromážděným učedníkům vypovídá o tom, čím je pro křesťany neděle. Je nám darována jako den setkání nejen s přáteli pochybujícími a hledajícími, radostnými a potěšenými, ale i se vzkříšeným Ježíšem Kristem, který v nás probouzí víru, i když jsme ho neviděli; probouzí v nás radost, i když nás tolik věcí zarmucuje; dává nám společenství, i když se ho tolikrát zbavujeme. Neděle je pro nás dnem pověření a poslání i dnem přípravy k poslání, jež nás čeká. A neděle je den, kdy se můžeme dovědět, že každý z nás docela osobně je Pánu důležitý, i když nám někdy připadá, že ztrácíme na významu. Stojíme mu za to, aby přišel kvůli mně i tobě!

VELIKONOCE 2007

Kristus shromažďuje svůj lid ve svatém týdnu

bohoslužby ve společenství našeho sboru

16. března 2008 - Neděle Květná – Palmarum

8.00 Morkůvky
9.30 Klobouky u Brna
11.00 Velké Hostěrádky

20. března 2008 - Zelený čtvrtek

18.00 Klobouky u Brna

21. března 2008 - Velký Pátek

9.30 Klobouky u Brna
bohoslužby se slavením svaté večeře Páně

23. března 2008 - Boží hod velikonoční

9.30 Klobouky u Brna
bohoslužby se slavením svaté večeře Páně a požehnáním nových zvonů.

24. března 2008 - Pondělí velikonoční

9.30 Klobouky u Brna
bohoslužby s kázáním hosta bratra Ivo Davida ze sboru Hustopeče – Nikolčice.

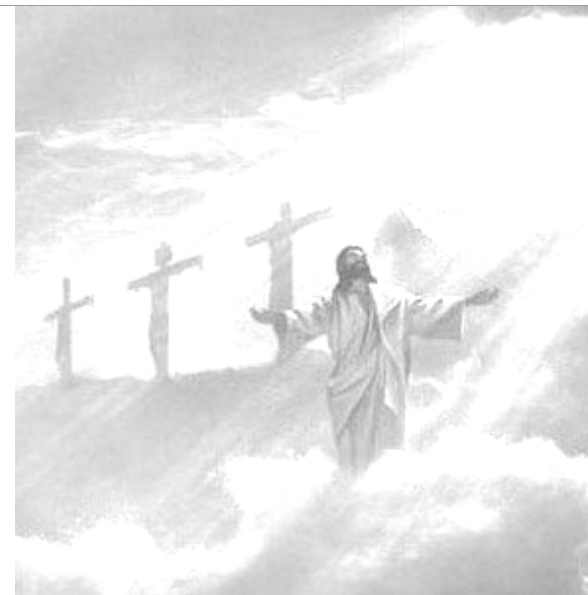
Svoz z kazatelské stanice Brumovice a Morkůvky na bohoslužby Božího hodu velikonočního v Kloboukách dne 23. března 2008 bude zajištěn autobusem, který vyjede z Brumovic v 9.00 hodin, v Morkůvkách bude stavět přibližně v 9.10 hodin. Nemocným a nepohyblivým členům sboru nabízíme ve velikonoční době službu rodinné bohoslužby se slavením svaté večeře Páně – telefon 739 209 260.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna
Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz
<http://klobouky.evangelnet.cz>

VELIKONOČNÍ LIST

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna

2008 Anno Domini



Milosrdný Bože,
již více nehledáme Ježíše mezi mrtvými, neboť on žije a stal se Pánem života.

Všemohoucí Bože,
s radostí slavíme ten den, kdy byl vzkříšen náš Pán. Dej nám skrze milost Krista mezi námi přítomného vidět moc vzkříšení ve všem co říkáme a děláme skrze něj, tvého Syna a našeho Pána, kterého s tebou a Duchem Svatým chválíme a ctíme jako jediného Boha, nyní i navěky.

Amen.

*Milé sestry a milí bratři v Kristu,
přejeme Vám, aby evangelium velké noci vzkříšení našeho Pána opět obnovilo a prohloubilo Vaši víru, Váš jedinečný vztah k Bohu, abyste tak při všem, co žijete, mnohdy bolestném a těžkém, nalézali radost a naději v jistotě Boží věrnosti a lásky.*

staršovstvo sboru